

Kötelez? ?rület

2010 november 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A szókapcsolat kett?s jelentéstartalma nem a véletlen m?ve. Egyrészt össznépi hisztéria uralkodik, ami a kötelez? gépjárm?-felel?sségbiztosítás körül szokott kialakulni így, novemberben, másrészt – a jelek szerint – ?rültnek lenni kötelez? a mi kis magyar tébolydánkban. Mert mir?l is van szó?

A néhány millió magyar autós több mint 100 milliárd forintot fizet be a kötelez? felel?sségbiztosítási rendszerbe, de a megtérítend? kár általában nem haladja meg az 50 milliárd forintot. Mindez éves viszonylatban értend?. A maradék, „jelentéktelen” 50 milliárdból nagyjából 20 milliárd megy el a rendszer üzemeltetésére, és kb. 30 milliárdnyi a profit, amelyet a derék jó üzemeltet?k pedánsan ki is visznek az országból.

Kinek jó ez? Mármint a pofonegyszer? tranzakción hatalmasat kaszáló multikon kívül? Ha a magyar autósok felfognák végre, hogy egységes nemzeti kockázatközösségbe tömörülve akár nonprofit alapon is üzemeltethetnék ezt a közösen összedobott pénzhegyet – hiszen végül is egymás között fizetgetjük ki azt –, akkor mindnyájuk zsebében maradhatna az az összeg, amelyet ma ezen a szivattyún keresztül kivisznek az országból. S miközben csillogó szemmel jobbnál jobb ajánlatokra vadászunk ilyenkor, és úgy érezzük, kiváló üzletet kötöttünk, szóval nyertünk, nem árt tudni, hogy valójában mindnyájan vesztettünk! Ugyanis az ilyenkor novemberben felszikrázó ?rület összes költségét – reklám, informatika stb. – természetesen mind-mind mi fizetjük, hiszen kíméletlenül ránk terhelik az utolsó fillérig. És még az sem szúr szemet, hogy van olyan cég, amelyik csak harmadannyit kér ugyanazért a teljesítményért. Ez csak azt jelentheti, hogy a tényleges önköltség legalább négyszeresét szivattyúzzák ki t?lünk. Mi pedig vidáman és önmagunkra büszkén fizetjük a több száz százalékos hasznot. „It’s a good business today” – mármint a minket kifosztóknak! Valamit azért megsejthettek mindebb?l, mert, kétségtelen, mostanában kegyesen engedtek valamicskét ezekb?l az extraprofitot fialó árakból.

Ráadásul ez csak egy jelentéktelen kis szelete (ön)kifosztásunknak. Hogy csak egyet emeljünk ki a sok közül, ma Magyarországon közel négyezermilliárd forint van állandóan látra szóló (bármikor azonnal hozzáférhet?) betétekben. Már az is elgondolkodtató: kinek, hogyan és miért is jutott eszébe az a perverz, önpusztító ötlet, hogy a hazánk területén ideiglenesen állomásozó globális bankok (ma már csak ilyen van! Ki tudja, miért…) egyáltalán számlát vezethessenek. A banknak az a dolga, hogy hitelt nyújtson! Ja, hogy abban esetleg kockázat is van, és

sokkal egyszer?bb abszolút kockázatmentesen, gátlástalan cinizmussal az egekbe emelt költségekért számlát vezetgetni… Ráadásul úgy, hogy közben ingyen használják a pénzünket? Hát persze, ez így van, de amint a régi vicc h?se mondja, ez az „ögyes” megoldás kb. százmilliárdot húz ki a zsebünkb?l.

Egységes kincstári számlavezetési rendszer segítségével ez a százmilliárd itt maradna az országban. És legalább egy tucatnyi hasonló trükk létezik az egész nagy pénzhatalmi „hidraulikában”. Csak arra volna szükség, hogy a magyar állam végre elszánja magát. Elszánja magát arra, hogy kíméletlen ?szinteséggel feltárja ezt a kétségtelenül bonyolult, de egyáltalán nem átláthatatlan szivattyúrendszert. Egy ilyen átvilágítás akár azzal az eredménnyel is járhatna, hogy az adósságaink fejében évente kiszívott kamatoknak – vagyis messze több mint ezermilliárd forintnak – megfelel? összeget kotorhatnánk így össze. Látszólag ennek semmi akadálya nincs, ám az a tény, hogy történni nemigen történik semmi, azt látszik igazolni, hogy mégiscsak van ilyen akadály. Logikailag ez aligha lehet más, mint a magyar pénzügyi, banki, biztosítási szektort a kezükben tartó globális t?kestruktúrák érthet? ellenérdekeltsége.

Ám a teljes cselekvésképtelenségnek és bénult kifosztottságunknak ez csak szükséges, de nem elégséges feltétele. Legalább ilyen fontos az is, hogy a pénzügyi apparátus ezt az egész kérdést mint nem létez?t kezelje. Hogy úgy vélje, minden a legnagyobb rendben van. Ami természetes is, hiszen ? tartja fenn ezt a rendet, így a kérdés, hogy rend van-e, úgy merül fel, hogy ? rendet tart-e. Amire az evidens válasz, hogy igen, ? rendet tart, így minden a legnagyobb rendben van. Nos, ez is egy lehetséges megoldás, csak nem biztos, hogy az ilyen szerkezet? válaszok elégségesek lehetnek az ország helyzetének javításához.

Akárhogyan is kerülgetjük, Magyarország végzetesen kiszolgáltatott állapotban van. Miközben a miniszterelnök heroikus küzdelmet folytat azért, hogy különadók segítségével az országból évente kiszivattyúzott profitnak legfeljebb az egytizedét visszatartsa, elég tragikomikus, hogy senki sem vizsgálja a fenti pénzáramokat. Hogy egyszer? pénzügytechnikai újraszabályozással évente akár az összes nagy konfliktust kiváltó extraadó kétszeresét is visszaszívhatnánk. Ráadásul mindezt úgy, hogy sem az itt állomásozó pénzhatalmi szerepl?knek, sem a globális térb?l ?ket támogatóknak egy szavuk sem lehetne, hiszen egy szuverén ország technikailag úgy szabályozza a saját pénzügyi rendszerét, ahogy neki tetszik.

Szóval nem cselekedni ebben a helyzetben több mint b?n: hiba! Reméljük, már nem sokáig.
Bogár László, magyarhirlap.hu

Ajánló